

ПРАВДА

Независимъ информационенъ вестникъ.

Редакторъ: СТАНЧО КОЙКОВЪ.

Телефонъ № 133.

ВСИЧКО ВЪ ПРЕДПЛАТА

Абонаментъ — 80 лева.

Годежни и свадбени 60 лв.
Некролози и благодарности по 2 лева на квадрат. сантим.
Търговски реклами и др. по 1 лв. 50 ст. квадрат. сантим.
Официални обяви. 250 лв. с.
Прист. обявл. 150 лв. на дума
Въ хроника 6 лева на редъ.
Отделенъ брой 2 левъ.

Г-ца Бойна Л. Папазова
(прогимназиална учителка)

и
Г-нъ Прокопий Поповъ

(търговецъ)

СГОДЕНИ

с. Кортенъ

Н. Загора

Хотелъ „ЦЕНТРАЛЪ“

въ центъра на града, срещу Окръжния Сждъ,
СЕ ДАВА ПОДЪ НАЕМЪ
отъ 1 юлий т. г. заедно съ ресторанта, кухнята и хизба.

Споразумение при Илия Ат. Кунковъ.

КООПЕРАЦИЯ „ШЕВКА“-СЛИВЕНЪ

има вакантни длъжности за касиеръ счетоводителъ и за директоръ.

Кандидата за първата длъжност да има търговеко образование, а за втората — да е билъ още организаторъ и ръководителъ на ступанско предприятие.

Желаящите да подадатъ заявление до 25 юний т. г.

Отъ Управ. Съветъ.

Продава се на износна цена

Римско право

I, II и III томове, отъ ЖИРАРДЪ,
преводъ на професоръ Д-ръ С. Ангеловъ.

Справка редакцията.

Застрахов. Д-во „БЪЛГАРСКИ ФЕНИКСЪ“

обявява, че г. Дим. Трифоновъ — Сливенъ престава да бжде дѣятелъ при това дружество и за това той нѣма право да сключва застраховки, нито да събира каквито и да било суми за смѣтка на „Вългарски Фениксъ“.

Произв. коопер. фабрика „ОЦЕТЪ“ - Ямболъ

Първа и най модерна въ Балканския Полуостровъ, разполага съ голѣмъ депозитъ отъ чистъ 8 градусовъ спиртовъ оцетъ, който по качество чистота, ороматъ и цена е надъ всѣка конкуренция.

10-1

Отъ ФАБРИКАТА

КЖЩА СЕ ПРОДАВА

махала Айше Хатунъ, № 413,

около „Конь баня“, по новия планъ излиза на Станционната улица, състояща се отъ 3 стаи, кухня, хизба и дворно мѣсто около 250 кв. метра.

Споразумение при Борисъ Хр. Вълчаровъ — Сливенъ.

Голѣмъ изборъ СЛАМЕННИ ШАПКИ при магазинъ „Златенъ Лъвъ“.

Тържествата за Стоилъ Войвода

Съзанието на единъ народъ да цени съ подобаещото внимание дейцитѣ на миналото за неговата свобода, културно и економическо повдигане, подсказва, че този народъ има въ себе си заложби за едно достойно утрешно съществуване.

Въ цѣлата страна най-тържествено се отпразнува 50 годишнината отъ Априлското въстание и оная отъ смъртта на богодухновенния Ботевъ. Възрастното население пълнеше душата си съ величественитъ подвизи отъ преди 50 години, а младежта се приобщаваше съ величието на миналото, като забиваше въ душата си гвоздя на съзнанието, удряя съ силата на външния блясъкъ на тържествата.

Покрай колосалния видъ на тѣзи две тържества въ ведрата на Сливенъ, Нова Загора и околията, горѣше и другъ пламъкъ, пламъкъ за отдаване подобающа почитъ на всеизвестния герой за свободата на България — „Стоилъ Войвода“

Войводата Стоилъ Ив. Вучковъ е роденъ къмъ 1835 г. въ с. Енджекой-сега Стоилъ Войвода, Новозакорска околия. Снаженъ и едъръ човѣкъ, съ черномургава кожа валчесто лице, изпънали бузи, голѣми до засукване при ушитѣ мустаци, косматожлаво тѣло, зѣрави мускули, лекъ и бръзъ ходъ отъ никого ненадминаванъ, съ очи удрящи острieto на ножа съ пушеченъ ударъ. Усмивката рѣдко е проигравала по неговия образъ. Строгъ и немолимъ; къмъ когото и да било; непоколебимъ на плавоветѣ си когато и да било; жестоко изпълнителенъ на начертани планове; енергично заповѣденъ тонъ и кърваво неприклоненъ погледъ. Ето цѣлата душевна и физическа фигура на Стоилъ Войвода чието име е станало нарицателно, чийто страхъ се говори до днесъ и чийто образъ се почита съ благоговѣние и въ този моментъ не само отъ старцитѣ, които по нѣкой начинъ сж имали щастието да го познаятъ на врѣмето, но и отъ неговитѣ живи сподвижници.

Четири души живи паметници отъ неговата чета сж: Неве Господиновъ Мих.

Мухтаровъ, Дим. Кировъ и Петъръ Ал. Мъглата. Нѣкои отъ тѣхъ познаватъ х. Димитра, Хр. Ботевъ и П. Хитовъ. Неве Господиновъ е билъ съ четата на П. Хитовъ. Тѣ съ особено уважение описватъ юначеството, безстрашието, суровостта на Стоила Вучковъ.

И не напразно нему, на Стоила, е повѣрено войводството на четитѣ отъ Сливенъ и Ямболъ; не напразно е пратенъ да действува въ цѣлъ единъ революционенъ центъръ, какъвто билъ „Хайдушкия“ Сливенъ седалище на турски папа, който е билъ въ близки връзки съ Одринъ, Цариградъ и тѣхнитѣ гарнизони.

Тукъ не ще давамъ описание кога и какъ Стоилъ Войвода е дошелъ въ Сливенъ и организиралъ чети. Това е работа за друго мѣсто и на други хора.

Следъ изпреварването бунта въ Копривница презъ 1876 г., Стоилъ Войвода е получилъ написано съ турска кръвь писмо отъ Бенковски, че възстанието е обявено преждевременно. Той засила композицията, която е дережиралъ отъ кжшленскитѣ лозя край Сливинъ.

А тамъ е отишелъ въ началото на м. Априлъ 1876 г. Често слязълъ тайно въ града, нареждалъ, проучвалъ, ядосвалъ се, закарвалъ се и налагалъ да се бърза. Последната пратка отъ хора и материали е станала на 3 май, защото презъ нощта на този денъ, властитѣ сж узнали всичко и сж заобиколили града съ кордонъ отъ войска, за да не може да става никакво движение.

Въпреки това храбриятъ Стоилъ Войвода усилва своя маршъ, отива къмъ селата на Котленско, увеличава четата си на 72 души и влиза въ съприкосновение, около Раково съ преследващата го войска и потеря. Време дълждовно, лапавица, снѣгъ.

Всичко непоносимо посредъ суровия Балканъ. Въместо благоприятното съживление на първитѣ майски дни природата дава контрасти — снѣгъ, лапавица. Презъ „Калната Усоя“, Юренджикъ, балканскитѣ усои Стоилъ Войвода едва се 14 души се отзовава при с. Алобасъ сега Червенакаво Н.

Загорско. Тамъ отъ издайничество споредъ нѣкои, билъ заобиколенъ и хванатъ живъ съ трима свои другари.

Вързанъ и каранъ за къмъ пашата въ Сливенъ, той проявява особена геройска съпротива. Каченъ вързанъ на талига, е проявилъ още по-голѣма упоритостъ. И заради това източно отъ „Сатма чешма“ по пѣтя за Сливенъ, на около 300 метра му е била отръзана главата отъ турчина Дели Ибримъ отъ с. Алобасъ. Занесли главата на пашата и тримата роби. Робитѣ избѣсили, главата разнасяли на върбовъ колъ изъ Сливенъ. (Следва)

ХРОНИКА

Изъ обществото. Приятно ни е да съобщимъ, че добръ познатия на Сливенци търговецъ г. Прокопий Поповъ, членъ отъ известната търговска фирма Братя Попови — Н. Загора, се е згодилъ за симпатичната госпожица Вуйка Л. Папазова, прогимназиална учителка, дъщеря на г. Лазаръ Папазовъ, търговецъ отъ с. Кортенъ.

Нашитѣ честитявания и благопожелания къмъ щастливата двойка.

Образувано е въ града ни „Дружество на учителитѣ отъ професионалнитѣ училища“ въ което, като членове влизатъ учителитѣ отъ текстилното, Мебелно Столарско и Стопанско у-ща.

Дружеството брой 15 члена и е клонъ отъ новообразуванния Сжюзъ на учителитѣ отъ професионалнитѣ училища въ Вългария.

Читалището Зора, на 21 т. м. „Св. Духъ“ ще отпразнува своя патроненъ празникъ. За целта ще бжде устроена Феврична вечеръ въ градината на читалището. Ще се изпълнятъ музикални и литературни нумера при участието на военния оркестъръ, Гнъ Мих. Тодоровъ, и др. Накрая ще има хора, танци и най разнообразна весела частъ.

Народния театръ, драматиченъ отдѣлъ, ще пристигне въ Сливенъ на 23 т. м., отъ която дата ще почне да дава своитѣ спектакли подъ редъ до 27 с. м. включително. Начело на групата артисти е гнъ Кр. Сарфовъ.

На 12 т. м. презъ нощта се е застрѣлялъ съ револверъ тукашния гражданинъ Петъръ Нановъ. Причинитѣ за самоубийството се дължатъ на разбърканото му Финансово положение. Напоследъкъ е билъ съ отпадналъ духъ и въ крайно меланхолично състояние.

Преди да се самоубие е оставилъ до майка си писмо, съ което е искалъ прошка и и съобщилъ истинскитѣ причини, които го накарали да посегне на живота си.

Печаленъ фактъ е, че самоубийствата станаха цѣла епидемия въ страната ни и особено въ нашия градъ, гдето отъ скоро време се извършиха нѣколко такива.

Д-ръ Сливонски, инспекторъ-лѣкарь по борбата съ маларията, държа четири беседи презъ миналата седмица въ салона „Зора“. Беседитѣ му се придружаваха съ филмъ.

Вечеръ на българската художествена мисълъ бѣ устроена

